

"กฎแห่งกรรม"

ในวินาทีที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดกำลังจะถึงแก่ความตาย ปกติแล้ว เมื่ออยู่ในช่วงเวลาแห่งความเป็นความตาย จิตของผู้ที่ไม่เคยฝึกฝนการภาวนาเลยจะควบคุมได้ยากมาก

ก่อนที่จิตสุดท้ายจะดับไปสู่ความตาย จิตจะต้องเข้าภวังค์เสียก่อน ภวังค์จิตก่อนตายนี้ มีลักษณะพิเศษ คือประสาทสัมผัสจะดับ หูไม่ได้ยิน ตาไม่เห็น จมูกไม่ได้กลิ่น ลิ้นไม่รู้รส กายไม่รู้สัมผัส พุดงายๆ ว่าร่างกายไม่ทำงานแล้ว แต่จิตยังทำงานอยู่ ในขณะนั้นเองจะมีนิมิตปรากฏขึ้นในภวังค์จิต ได้แก่

1. กรรมอารมณ์ปรากฏ

คือสิ่งที่ทำไว้ใน ชาตินี้ หรือชาติก่อน จะมาปรากฏในภวังค์จิต เป็นลักษณะเหตุการณ์ที่ดำเนินไปเรื่อยๆ คล้ายดูภาพยนตร์ ไม่ได้เจาะจงจุดใดจุดหนึ่ง

2. กรรมนิมิตอารมณ์ปรากฏ

กรณีนี้จะไม่ปรากฏเป็นภาพในภวังค์จิต แต่จะปรากฏเป็นภาพ กุศล หรือ อกุศล ที่ตนเคยทำไว้ในชาตินี้แทน ซึ่งจะมีความชัดเจนมาก เช่นเห็นภาพตอนที่ตนเองไปทำบุญทำกุศล (สร้างกรรมดี) ไปช่วยสร้างวัดฯ หรือเห็นสัตว์ตัวที่เคยฆ่าไว้ ซึ่งจะพาไปเกิดทันที ด้วยผลกรรมที่รุนแรง

3. คตินิมิตอารมณ์ปรากฏ

คือเกิดนิมิตเป็นผล แห่งกรรม เช่นเห็นเป็นภพภูมิตามผลกรรมที่ตนกระทำไว้ เห็นเป็น นรก สวรรค์ เป็นวิมาน เป็นเทวดา นางฟ้า หรือเปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน เป็นผลแห่ง กรรม จากการกระทำนั้นๆ เป็นต้น

ซึ่งนิมิตทั้ง 3 นี้ ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่า ก่อนเสียชีวิตจะเกิดนิมิตแบบไหนขึ้น บางคนอาจคิดว่า จะใช้ประโยชน์จากจิตสุดท้าย ซึ่งเคยได้ยินว่า ในชีวิตจะทำอะไรมาก็ตาม ถ้าจิตสุดท้ายคิดดี ก็เป็นอันว่า ได้ไปเสวยสุขอยู่แดนสวรรค์ ก็ต้องขอบอกว่า

"กฎแห่งกรรม"

มิได้มีความโง่เขลาถึงเพียงนั้น ความคิดเช่นนี้ไม่ได้ทำได้ง่ายนัก เพราะจิตที่กำลังจะปฏิสนธิจิต เปลี่ยนสภาพเปลี่ยนชาติ เป็นจิตที่มีความรุนแรง ควบคุมได้ยากมาก สมัยพุทธกาล มีสตรีผู้หนึ่ง กระทำความดีมาตลอดชีวิต อยู่ในศีลธรรมตลอด หากแต่วาระสุดท้าย จิตพลิกไปคิดถึงความผิด อันน้อยนิดที่เคยทำไว้ ยังบันดาลให้นางต้องไปชดใช้กรรมอยู่ในนรกภูมิชั่วระยะเวลาหนึ่ง

พลังจิตนี้เอง จะสามารถช่วยผู้ที่ฝึกจิตในช่วงเวลาสำคัญเหล่านี้ได้ เพราะผู้ฝึกจิตทุกคนจะมีความคุ้นเคยกับการเข้าภวังค์ ยิ่งมีพลังจิตมากเท่าไร ก็ยิ่งมีความสามารถควบคุมการทำงานของจิตในภวังค์

ซึ่งภวังค์ในสมาธิก็มีความคล้ายคลึงกับภวังค์ในจิตสุดท้ายมาก นักพลังจิตที่มีความรู้จะใช้โอกาสทองนี้ ยกจิตขึ้นสู่สมาธิ ส่งจิตไปสู่พรหมโลก หรือหากแม้ผู้ฝึกจิตมีความเชี่ยวชาญ ในการทำวิปัสสนาอยู่แล้ว ก็อาจใช้ช่วงเวลาดังกล่าว พิจารณาธาตุขันธ์ จนเห็นความเกิดดับ ตัดตรงเข้าสู่นิพพานก็ได้ เรียกว่า เป็นการใช้ภวังค์แห่งความตาย ให้เกิดประโยชน์สูงสุด นั่นคือ ใช้เพื่อการบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ในวินาทีสุดท้าย นั่นเอง

ฉะนั้น ผู้ที่หวังไปสู่ สวรรค์ ภูมิฯ ไปสู่ที่ดีมีความสุขในภพภูมิ ต่อไปข้างหน้า ต้องหมั่น ทำแต่ความดี ซื่อสัตย์ มีคุณธรรม ทำบุญสร้างกุศลสร้างแต่กรรม ดี !!! และหมั่นฝึกฝนวิปัสสนาฯ ให้พร้อม อยู่เสมอ เพราะ เราไม่รู้ว่ เมื่อไหร่ ? ที่เราหมดอายุขัย หมดเวลาในโลกนี้